

НА ВЧЕНІЙ РАДІ

Чергове засідання стартувало з оголошення змін у структурі вченої ради УжНУ: увели нову голову студради В.Микулянець і вивели її попередника О.Варшаву.

Відтак продовжили традиційним привітанням іменинників, серед яких — видатний хірург Деzydерій Петнегазі, котрому виповнилося 90 років (із цієї нагоди сприянням директора ННІ євроінтеграційних досліджень Івана Артьомова видано книжку «Про життя, професію, родину»). Далі голосували за конкурсні справи. Потім декан юридичного факультету Ярослав Лазур звітував про діяльність підрозділу за період від реорганізації в 2015 р. У доповіді

Зміни, звіти, звання...

окреслив особливості функціонування юрфаку та зазначив: важливу роль у забезпеченні навчального процесу має практика, у виховній роботі — патріотичний і спортивний напрями. Багате й поле наукової діяльності: є 5 видань, відбуваються відповідні заходи, діє спеціалізована вчена рада.

Щодо студентського контингенту, то статистика свідчить про збільшення кількості вступників упродовж останніх років. Добре налагоджена й міжнародна співпраця.

Ректор Володимир Смоланка схвалює відкриття про роботу юрфаку й зауважив, що успіх зумовлений, зокрема, активною профорієнтаційною діяльністю.

Про останню в загальноуніверситетському масштабі поінформував проректор Ігор Король. У процесі жвавої дискусії визначили: бесіди з учнями, візити в

школи (цьогоріч здійснено понад 160) — невід'ємна складова популяризації УжНУ.

Про абітурієнтів говорив і голова Приймальної комісії Петро Горват, повідомляючи про вдаль виконання першого етапу завдань на 2017-ий. Так, інформацію про вступ оприлюднюють оперативно, реалізують постанову стосовно профорієнтаційних олімпіад.

Крім того, проголосували за присвоєння почесного звання «Заслужений працівник освіти України» завкафедри української літератури Валентині Барчан; старшим дослідником став доцент кафедри фізики напівпровідників Антон Когутіч.

Вирішили й низку організаційних питань, а також ухвалили відзначити Дні УжНУ 18 — 20 жовтня.

Ольга БРАЙЛЯН,

«Погляд».

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

«Закарпатець із душою француза» запропонував «Арію Вертера. Вибрані твори Гастона Шеро»

Захід відбувся в Закарпатській обласній науковій бібліотеці ім. Ф.Потушняка. Творчий доробок французького романіста, новеліста й казкаря представив автор українського перекладу, доцент кафедри полікультурної освіти та перекладу Віктор Мотрук.

Зокрема, він розповів, що пишасться якістю презентованого видання, яке містить 13 творів: романів, повістей, оповідань. У них Г.Шеро порушує вічну тему кохання, сімейного життя. Це лірична, сентиментальна література. Вона особливо подобається жінкам.

Загалом пан Віктор, котрого називають «закарпатцем із душою француза», відомий ще й роботою над віршами поетів із краю Овернь,

Віктор Мотрук і його «перекладні» видання

книжкою віршів у прозі глибоко філософського змісту «Магнітне поле» пера знаного франкомовного поета ХХ ст. Ж.-Л.Годо, оповіданнями та новелами П.Ленара, Ш.Кро, К.Гранже, Е.Базена, публіцистичним твором одного з авторів Загальної декларації прав людини, політика, правозахисника й письменника

С.Есселя «Обурюйтесь!», філософськими есе соратника Ж.-П.Сартра Ж.-П.Бару та знавця творчості А.Камю Л.Марена «Сартр, Камю: погляд із ХХІ ст. на трактування проблеми насильства / ненасильства».

Нині ж В.Мотрук працює над підготовкою до друку антології французької малої прози письменників різних століть, різних літературних напрямків: починаючи від Вольтера й закінчуючи сучасною новелісткою Анні Міньяр.

Вероніка КОБАЛЬ,

Інформаційно-видавничий центр УжНУ.

АНТИКОРУПЦІЙНЕ

Саме під таким гаслом у малій залі засідань ученої ради УжНУ відбулася зустріч представників Національного антикорупційного бюро України зі студентами й викладачами нашого вишу.

На заході був і проректор із науково-педагогічної роботи Ігор Король. Мета зустрічі — поінформувати молодь про процес та початкові результати боротьби з корупцією у

Знешкодити та запобігти

вищих ешелонах влади задля розвитку успішного суспільства та розбудови сильної держави. Зокрема, прес-секретар НАБУ Світлана Оліфіра зазначила: «Національне антикорупційне бюро України насамперед є правоохоронним органом, який веде слідство, знищує вияви корупції та запобігає їх повторенню. Нас сформовано завдяки вам, тим активним громадянам, котрі сказали: «Досить! Ми хочемо жити по-іншому». Для цього й працюємо».

Загалом ішлося про станов-

лення, структуру антикорупційного бюро, результати, головні виклики тощо. Заступник директора НАБУ Анатолій Новак радо відповідав на запитання студентів, котрі, до слова, активно вступали в дискусію, відстоювали свої позиції, переймаючись справді актуальною темою для сьогодення. А.Новак насамкінець побажав молоді бути сильними, учитися, адже країні потрібні саме такі люди.

Зоя БРЮХОВИЧ,

студентка відділення журналістики.

КОНФЕРЕНЦІЯ

Василь Німчук, захист говорів та наука...

На філологічному факультеті відбулася студентська науково-практична конференція, приурочена до 95-річчя від дня народження Івана Чендея та 75-річчя Петра Скунця — випускників УжНУ, закарпатських письменників, лауреатів Національної премії України імені Тараса Шевченка.

Відкрила захід декан філфаку Галина Шумицька, котра зазначила: «Ніби звичайна подія, цьогоріч без статусу міжнародної, але звичайну подію роблять неординарні постаті. Сьогодні вшановуємо Івана Чендея й Петра Скунця. А це — починає свою роботу всеукраїнська громадська організація «Товариство шанувальників і захисників говорів української мови», ініціатором якої є теж випускник філфаку УжНУ, доктор філологічних наук, професор, член-кореспондент НАН України Василь Німчук».

Відтак слово мала проректор із науково-педагогічної роботи Мирослава Лендзель, котра зауважила, що більшість нинішніх викладачів — колишні випускники нашого

Фото: Медіацентр УжНУ

вишу: «Закликаю бути патріотами свого факультету, університету. Нам є чим пишатися. Так багато лауреатів Шевченківської премії має не кожен виш. Бажаю апробувати свої науки доробки й бути впевненим у життєвих переконаннях».

Далі виступав власне Василь Німчук. Зокрема, розповів про заснування Всеукраїнської громадської організації «Товариство шанувальників і захисників говорів української мови». Також згадавав про своє життя: починання й досягнення. Василь Васильович наголосив: «Любов до мови починається з любові до діалекту». Його доповнила заступник декана

філологічного факультету з наукової роботи, доцент Наталія Венжинович, поінформували про мету, завдання, майбутні дії товариства. А завідувач кафедри української мови Іван Сабадош подав пропозиції щодо обрання голови й секретаря закарпатського регіонального осередку вищезазначеного товариства.

На завершення Олександра Ігнатович, доцент кафедри української літератури, мала слово про ковілярів І.Чендея та П.Скунця. Конференція завершила спільним фото учасників із В.Німчуком.

Анна ПЕСЮК,

студентка відділення журналістики.

ОДНИМ ОБЗОРЦОМ

• **ФОРУМ** • IX Міжнародна юридична конференція «Закарпатські правові читання» зібрала представників України, Словаччини, Угорщини, Польщі та Чехії. Учасники шукали шляхів активізації успішної наукової роботи, обмінювалися ідеями стосовно розвитку різних напрямків юридичної науки. На форумі з вітальним словом виступили: ректор УжНУ Володимир Смоланка, народний депутат України Валерій Пацкан, голова Закарпатської обласної ради Михайло Рівис, заступник директора Інституту законодавства Верховної Ради Артем Янчук, член Колегіуму ректора Карлового університету в Празі, професор Ян Благослав Лашек. Учасники ж, зокрема студенти, виголосили тематичні доповіді.

Вікторія ГРЕБА,

студентка відділення журналістики.

• У рамках проекту за грантовою угодою відбувся міжнародний науковий форум «Порівняння шенгенських кордонів: досвід Словаччини / Угорщини та Норвегії / Росії». Учасники зібралися в Арктичному університеті Норвегії в Кіркенесі, а УжНУ представляли доценти кафедри політології і державного управління факультету суспільних наук Віктор Петрецький та Михайло Зан. Було обговорено питання розвитку норвезько-російського та словацько-українського просторів.

• **ПОДОРОЖІ** • Студенти відділення української філології Вроцлавського університету (Польща) на чолі з професором Олегом Белесом побували в УжНУ. Із гостями спілкувався керівник відділу зв'язків із громадськістю УжНУ, заслужений журналіст України Василь Ільницький. Він, зокрема, розповідав про журналістику Закарпаття ХХ — ХХІ ст. та презентував молоді власні публіцистичні збірники.

Анна ПЕСЮК,

студентка відділення журналістики.

• **ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ** • На «Ярмарку кар'єри» представники альма-матер презентували наш виш, консультували абітурієнтів, брали участь у круглому столі «Будуй кар'єру в Україні». Своєю чергою, роботодавці представили компанії, поповнили базу кандидатів, інформували про стажування та працевлаштування.

• **МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ** • Науковець Луїза Керестеш із Румунії відвідала біологічний факультет УжНУ в рамках програми обмінів Erasmus+. Студенти прослухали лекції гості про молекулярну біогеографію Карпат. Л.Керестеш закликала молодь брати участь у програмі міжнародних обмінів, спілкувалася з представниками кафедри ентомології та збереження біорізноманіття.

Віталій ПАНЬКОВИЧ,

студент відділення журналістики.

• **АНТИПЛАГІАТ** • В УжНУ запрацювала новітня програма Unplag, яка дозволяє оперативно перевірити студентські наукові чи інші роботи на плагіат, а також полегшує їх оцінювання.

Ганна ДРАГУН,

студентка відділення журналістики.

ФОТОФАКТ

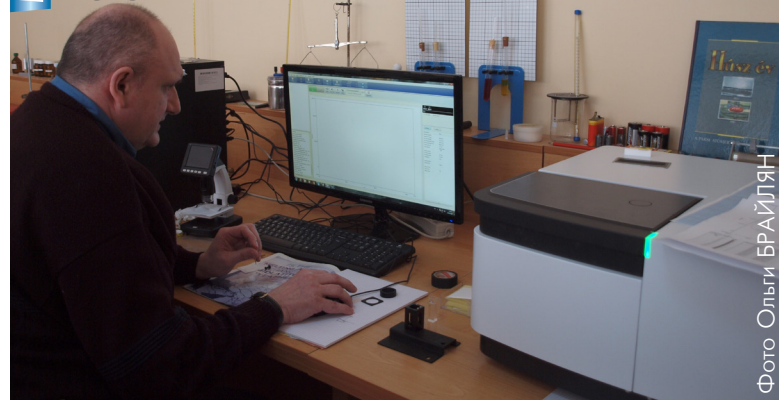

Фото Ольги БРАЙЛЯН

В українсько-угорському навчально-науковому інституті УжНУ вже працюють за новітнім обладнанням, яке передав угорський фонд «ПАДОК» за участі Генерального консула Угорщини в Ужгороді Йожефа Бугайла. Зокрема, вишу подарували спектрофлуориметр, 3-D сканер, комплекти карт світу, обладнали археологічну лабораторію, комп'ютерну аудиторію. На зустрічі з угорськими меценатами ректор Володимир Смоланка подякував за допомогу, сприяння освітньому процесові й розвитку сучасних досліджень.

ЗУСТРІЧІ

Транскордонні бар'єри долали через комунікацію

На початку квітня в Ужгородському національному університеті відбулася конференція під назвою: «Через комунікацію — до процвітання словацько-українського прикордонного руху», яка збрала представників нашого вишу, крайової влади та словацьких гостей.

Проректор із науково-педагогічної роботи Мирослава Лендзель привітала присутніх викладачів та студентів, зазначивши: «Українсько-словацьке співробітництво здійснюється за підтримки Норвезького фінансового механізму, уряду Словаччини завдяки проектам, які тепер організують на території Закарпаття».

Далі виступив міський голова Ужгорода Богдан Андрій, котрий зауважив, що наше місто вже має хороший досвід співпраці та організації спільних проектів з іншими країнами. Відтак Олег Адамчук, Почесний консул Словацької Республіки в Україні, висловив подяку організаторам конференції та при-

вітав Україну з безвізовим режимом.

Декан філологічного факультету Галина Шумицька розповіла про діяльність та особливості свого підрозділу. До речі, кафедра словацької філології, яка є одним з організаторів конференції, — єдина така в Україні. Завідувач, професор Світлана Пахомова зазначила, що в проєкті брали участь студенти й викладачі УжНУ — словаксти та журналісти: «За допомогою цієї конференції ми налагодили хороші контакти із сусідньою країною».

Своєю чергою, декан факультету мас-медійних комунікацій Університету св. Кирила і Мефодія у Трнаві Дана Петранова поділилася враженнями від теплового прийому в Ужгороді. Також поінформувала про свій підрозділ та виш (ВНЗ тільки 20 років).

Під час перерви присутні ознайомилися із фотовиставкою, яку презентував словацький фотограф Йозеф Седлак. Він подорожував Закарпаттям і продемонстрував на світлинах авторське бачення унікальних місць, де представлено Ужгород, Мукачево, Хустщину та інші міста області.

Вікторія ГРЕБА,

студентка відділення журналістики.

НЕЗАБУТНІ ДАТИ

Відповідний указ Президент України видав 2015 року.

У такий спосіб підкреслюється внесок народу нашої держави у зв'язі над фашизмом, а громадяни мають змогу згадати та вшанувати всіх причетних до перемоги над гітлерівською Німеччиною. Однак нині, коли на сході триває війна, зазначена дата набирає й нового символічного звучання.

Подумки ми вклоняємося тим, хто не лише захищав тоді, у 1940-их, а й боронить Батьківщину тепер. Адже війна завжди залишається війною й нічого, крім горя та руїн, не приносить. І кожен день миру там, де він є, — теж чиясь заслуга. Кому ж удалося розбудити Ареса, слід узяти до уваги слова геніального Альберта Ейнштейна: «Я переконаний, що вбивство під приводом війни не перестане бути вбивством». Ми повинні про це пам'ятати і єднатися, коли загарбник прагне відібрати в нас свободу, культуру, землю, а циві-

Пам'ятати примиритися й не змиритися...

8 травня — День пам'яті та примирення

лізований світ підтримує Україну в захисті свого суверенітету.

Сьогодні часто українців зіштовхують лобами, нав'язують дискусію, якою була та, Друга світова війна, кого слід уважати більшим героєм: того, котрий воював по один бік, чи того, хто по інший. Мої два дядьки опинилися по обидві сторони, але залишаються в пам'яті Героями, бо загинули зі зброєю в руках, прагнучи кращої долі для себе та народу. Я не знаю, яку Україну кожен із них бачив у своїх думках, але переконаний: вільну й мирну. І нині значно важливіше не просто засвоїти уроки Другої світової, а й не дати можливості крутитися маховику іншої, сучасної, війни, яка теж триває на території Батьківщини. Тим паче, що, як наголошував Вінстон Черчилль, «війна — це коли за інтереси інших гинуть зовсім безвинні люди».

Згідно з офіційними даними, за час АТО ми втратили понад 2600 військовослужбовців України

golosno.com.ua

й майже 1800 мирних жителів. А в Другій світовій війні взагалі загинув кожен п'ятий українець. І ту, у 1940-их, як велику планетарну катастрофу, і сьогоднішню,

локальну, але теж війну ми повинні пам'ятати, заради майбутнього примиритися, однак за жодних обставин не змиритися з тим, що ворог зазіхає на Україну.

Тільки з усвідомленням того, що відбувалося тоді й відбувається тепер, здобудемо мир, спокій і процвітання. Хай кожен із нас щось робить корисне на своєму місці та живе сьогодишнім у контексті органічного зв'язку між минулим і майбутнім. А всім загиблим Героям — вічна пам'ять. Хто ж живий із них (представників 40-их років XX століття чи теперішнього третього тисячоліття) — хай теж має славу й шану від суспільства. А всім нам — миру.

Володимир ТАРАСЮК,
«Погляд».

АКЦЕНТИ МІСЯЦЯ

Святкове великоднє застілля нерідко стає пріоритетним, потрохи відтісняючи на периферію щирі молитви, моральні цінності та непрагматичні потуги. А інтрига кулінарних змагань господинь на кращу паску та інші смаколики, здається, уже перевищує перипетії відомого «МастерШефу». І врешті, про святковий кошик: у нього ставимо все, чого тільки душа забажає, та чи має він дно, тобто основу, на фоні девальвації добра, чесності, поваги, любові...

Колаж Вікторії КУЗІВІЧ

збільшити свої статки. І це не одна із сюжетних ліній багатьох сучасних фільмів, а реальності. До речі, відомий астрофізик та космолог Стівен Гокінг переконаний, що людська агресія — детонатор катастрофи для всієї Землі. Дослідника цитували й на сайті espreso.tv 16.12.16: «З усіх людських слабкостей найбільше я б хотів виправити людську агресію. Можливо, раніше, за часів печерних людей, бути агресивним означало отримувати більше їжі, території і партнера для спарювання, проте в наш час агресія знищить усіх нас». Модифікація моральної парадигми з акцентом на заздрість, крадіжки, убивства ніколи не мала позитивних наслідків. Одна з біблійних притч, коли Каїн убив Авеля через невміння радіти за успіхи брата, підтверджує сказане.

Ми завжди прагнемо бути в авангарді подій і впевнено розбудовуємо Вавилонську вежу. Згадалася ще одна думка С.Гокінга: про створення штучного інтелекту. Так, роботи з потужним рівнем розумової діяльності стануть суперниками для простих смертних, а відтак трансформуються й набудуть такої сили, що наша еволюція пастиме задніх. І вже ніхто не зможе нічого вдіяти. У цьому контексті духовність далеко не пропорційна технічному прогресові. І чим потужніший останній, тим більшої атрофії зазнають моральні цінності. Згадаймо XX століття. Тоді не існувало гаджетів, такої великої кількості церков, проте рівень духовності був значно вищим. Скажімо, нині загалом в Україні є понад 34 100 релігійних громад, більше ніж 500 монастирів, близько 200 духовних навчальних закладів, понад 12 100 загальноосвітніх та недільних шкіл (Релігійно-інформаційна служба України,

11.04.16). Щоб доповнити «паводок» цифр і наочніше проілюструвати зріз не надто оптимістичної дійсності, наведу ще один факт: за квартал 2017 р. скоєно близько 160 000 злочинів («Українське право», 12.04.17). Це, безперечно, значно менше ніж торік, однак усе ж складно протистояти пароксизму аморальних учинків.

Водночас ніколи не пізно виправити помилку. Про це теж зазначено в Біблії. Зокрема, у притчі про блудного сина. Свого часу він вимагав від батька частину майна, яку невдовзі даремно витратив. У підсумку повернувся до тата з покаванням і проханням прощення. До речі, за останніми двома позиціями ми найчастіше й приходимо до храму. Хоч буває по-різному. Нещодавно, аналізуючи україномовні закарпатські видання 1920 — 1930-их рр., натрапила на публікацію під назвою «Як святкують неділі в Англії» (Свобода, 1931, Ч. 26., 2 лип., С. 1.). Ідеться про те, що в Лондоні «строго уважають на додержання недільного одпочинку та святкування неділі», тому в цей день зачинено всі театри, заборонено концерти, спортивні змагання тощо. А тих, хто в неділю не йде до церкви, можуть навіть притягнути до суду. Звісно, це вже вдавнені до крайнощів, адже людина повинна йти до церкви тоді, коли вважає необхідним. Інакше штамповане «ходіння» буде як ламаний гірш. Тим не менше, задуматися є над чим...

БОЇ БЕЗ ПРАВИЛ

Калькуючи різні думки з приводу рівня духовності в нинішньому світі, не можна оминати увагою ще одну хронічну проблему нашого соціуму — нові захоплення молоді, що становлять дедалі більшу небезпеку на фоні шаленого ритму життя. Після не-

щодавнього інформаційного вибуху щодо гри «Синій кит» підлітки перемкнулися на інші «звитяги». Сьогодні популярно добряче гамселити один одного й виставляти відзняте відео в Інтернет, аби набрати якомога більше переглядів і «лайків». Причому жертв обирають за різними критеріями: слабший ровесник або ж просто будь-яка людина, котра не сподобалася з вигляду чи ж не «приглянулася» чийсь фото. Так, одні нещадно катують, група підтримки гучно аплодує, а значна частина українців проходить повз, удаючи, що нічого не помітила. Можливо, через побоювання за власне життя або ж через байдужість. Хочеться вірити, звісно, у перший варіант. Так, нещодавно вітчизняні ЗМІ повідомляли про жорстоке побиття школярки в Чернігові. І, на жаль, таких випадків у всій Україні чимало. Вищеназвану ситуацію врятувала одна бабуся, котра поклікала на допомогу. До того ж вчасно спрацював медіапростір. Зрозуміло, агресія — емоція, але її слід позбуватися в інший спосіб. Тут, уважаю, значна провина батьків: якби вони більше часу проводили з дітьми (принаймні спілкувалися) і навчали на фоні гуманістичних тенденцій, можна було б запобігти хоч частині нещасних випадків. Бодай одному зі ста... Як у біблійній притчі, коли пастух, який має 100 овець, а якась заблукала, подався на її пошуки. Дійшовши мети, радіє більше ніж за 99. Так і «на небі радітимуть більше за одного грішника, що кається, аніж за 99 праведників, які не потребують покаєння!»

АЛЬТЕРНАТИВА ХАОСУ?

Тим не менше, ми часто шукаємо зовсім не те, що потрібно. І тут дозволю собі повернутися

до власне свята, адже саме воно розставило у свідомості саме такі акценти місяця. Люди ретельно готуються до Великодня, оновлюють гардероб, із дизайнерським підходом оздоблюють кошик. Не можу промовчати про одну з традицій — поливаний понеділок. Суть у тому, щоб обілляти якомога більшу кількість друзів чи знайомих водою (а на Закарпатті — ще й парфумами). Без сумніву, це значно краще ніж підліткові бої без правил, але в ужгородському часописі «Пчілка» знайшла дещо критичне ставлення й до названої традиції, яка, виявляється, трохи трансформована. Проблему порушує В.Гренджа-Донський у публікації «Поливальний понеділок на Гуцульщині». За спостереженнями автора, дійшло до того, що хлопці беруть дівчат за коси та поливають, а було й таке, що не тільки з відер, а намочили юнку в річці. «Се є дуже по брутальному и нам треба од того одвыкати нашу молоді» («Пчілка», 1930, Ч. 9., трав., С. 256). А далі розповідає про початки цього звичаю: у Великий понеділок після служби хлопці зі своїми обранцями потихеньку йшли до струмка: «Надбійшовши над потбчок, парубок намочить руку в воду и оббрискає лице дівчини, при чому промовляє: «Абись була така весела як весна, // абись була така здорова, як вода». І так робить кожна пара. Ось би й зараз відновити цю традицію... Доброзичливість і щирі любові вона б точно плекала.

Скажете, для чого взагалі говорити про духовність?! Справді, занадто широка тема, і охопити всі її аспекти (тим паче в статті) нереально. Але мотив написання обґрунтовано. В історичному бестселері «Україна Incognita. ТОП-25» (за загальною редакцією Лариси Івшиної), що вийшов у світ 2014 р., є така думка: «Духовність — альтернатива хаосу» (с. 361). На жаль, нині високі цінності переживають непростий етап, певну недугу. Однак це не та хвороба, яка лікується спеціальними травами чи дорогими пігулками. Потрібно виробити імунітет щодо прагматизму, а ще постійливо вдосконалюватися, перестислювати кожен крок, бо в протилежному випадку кошик нашого життя втрачати дно, истинну цінність. А життя — найвищий скарб. Якщо ми його використовуємо негідно, доведеться в цьому чи іншому світі виплачувати репарації. Не ті, які нещодавно віддала Німеччина за Другу світову війну, а за власні вчинки. Водночас щиро вірю: альтернатива хаосу стане ідеалом, до якого будемо прагнути. Тим паче, українцям притаманний соціотип «етико-інтуїтивний інтроверт» (сильні сторони — доброта, співчуття, теплі стосунки, спокій, урівноваженість тощо), із псевдонімом «Миротворець», за І.Каганцем. Із цього впливає обнадійлива впевненість: духовність не зазнає повної девальвації...

Мирслава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

ПО ОБИДВА БОКИ ПАРКАНУ: МОРАЛЬ — ХИТРОЦІ

Уявляєте паркан, що є значною перепорою для досягнення певної мети? Звісно, не той, який мав пофарбувати Том Соєр, а в іншій інтерпретації. Однак деякі аналогії між твором Марка Твена й нинішніми реаліями провести можна. Пам'ятаєте: вищеназваний герой американського роману любив хитрувати задля легшого виконання завдання; сьогодні ж політична система значною мірою тримається на підступі, імітації та власній вигоді, є парканом між прагматичними цілями й духовністю. Хтось щодня набиває кишені, а в когось на очах від гранатометів руйнуються будинки, зведені часто за останню копійку. Саме на Великоднє на одному з українських телеканалів бачила сюжет про те, як без даху над головою лишилися старенькі бабуся та дідусь. Останній ще й без ноги... Крім того, нещодавно (5.03.17) «Українська правда» повідомляла: згідно з доповіддю Управління з координації гуманітарних питань ООН (УКГВ), із початку 2017 р. підтверджено «111 жертв серед цивільного населення (20 смертей і 91 поранений), в порівнянні з 51 в листопаді-грудні 2016 року». Ця статистика тільки підтверджує відверте ігнорування однієї з Божих заповідей — «не вбий». Однак це видно. Справді, духовність стає десятою спицею в колесі, коли тираду пріоритетів диктують фінансові ресурси. Словом, рада б душа в рай, та гріхи (або меркантильні цінності) не пускають. Недарма ж у Біблії є слова: «Легше пройти верблюдові кризь вушко в голці, ніж багатому ввійти в Царство Боже».

ПРОГРЕСИВНИЙ ТЕХНІЧНИЙ РЕГРЕС

Здається, хай кожен буде своє «царство», адже йдеться про право вибору конкретної людини, яке, здається, нічим не загрожує соціуму. Але це тільки одна шалька терезів. В іншу віртуально поставимо загрозу людству. Так, нерідко життя в Бога за пазухою (а особливо коли пахуза вже стала занадто широкою) призводить до агресії: хочеться знищити конкурентів, аби

КРАЩИЙ ВИКЛАДАЧ

«Любимо ходити до нього на заняття»

Наша газета продовжує започатковану рубрику.

Сергій Тютюнников — старший викладач кафедри приладобудування інженерно-технічного факультету. За нього проголосували 57 відсотків опитаних студентів. Чому? «Він дає нам такі лекції, що з першого слова все розумієш, не потрібно перепитувати. Навчив креслити без лінійки — на око, із ручкою. Муштрував сильно. Але навіть найбільші в нашій групі «тугодуми» засвоюють усе те, що Сергій Валентинович пояснює. Ми курсові писали, давав кожному окреме завдання, персонально розбирал, пояснював», — зазначають юнаки й дівчата ІТФу. — Є таке правило: на парі має бути певна кількість людей. Якщо менше, то С.Тютюнников дає матеріал на самостійне опрацювання. За весь семестр так було двічі. Любимо ходити до нього на заняття. І лабораторні роботи подобаються. Сергій Валентинович цікаво розповідає, пояснює. Ми в нього компас засвоїли так, що із заплещеними очима можемо користуватися».

Сергій ТЮТЮННИКОВ (на світліні праворуч) під час консультації

Фото: Мирослави ГАРАЗДІЙ

ПРОБЛЕМНЕ

Чому в студентів зникає бажання навчатися?

Ще з малечку я мріяла про навчання в університеті. Батьківські розповіді про найкращі «золоті роки», активне громадське життя, молодіжні зустрічі, безліч цікавих знайомств і нових друзів захоплювали більше ніж казки про сміливих лицарів та чарівних принцес.

І головне, що найбільше підігрівало мою цікавість, — насичений навчальний процес, який дасть не тільки значну базу для подальшого розвитку, а й безмежне задоволення від потужного лекційного матеріалу, практичних занять із професіоналами, пізнавальних експериментів та захопливих тренінгів. Що може бути кращим, думала я, із нетерпінням чекала першого дня навчання. На превеликий жаль, повітряні замки розвіялися зі швидкістю світла, коли потрапила в це омріяне коліс середовище. Руйнувалися ілюзії, із кожним семестром зникало бажання вчитися. До того ж ця тенденція простежувалася не лише в мене. До середини третього курсу помітила: число людей, які розчарувались у здобутті фаху збільшилося ледь не втричі. Стало цікаво, що ж спричинило таке тотальне небажання гризти граніт науки?

Андрій Гунько, студент стоматологічного факультету, уважає: причина — у початковому ставленні: «Ну в мене не зникає бажання вчитися, але якщо так, то на це впливає ряд факторів. Скажімо, можлива незацікавленість у сфері того, де навчаєшся, або ж недостатній вплив викладачів, котрі заінтригували своїм предметом. Якщо ж із малку дитина не хоче здобувати знання, — це,

звісно, також відіграє значну роль. Виховання та приклад батьків мають вагоме значення».

На факультеті суспільних наук студенти особливу увагу звертають на компетентність викладачів і цікаве проведення лекцій. Ніколет (за її проханням прізвище не вказано) ділиться своїм поглядом на ситуацію: «Звичайно, захоплююся тими наставниками, які знають свою галузь і вміють цікаво подати предмет, навіть якщо для моєї спеціальності він не відіграє головної ролі».

Часто зникає бажання вчитися, бо для когось забагато теорії чи ще просто немає елементарної мотивації. «Чимало студентів думають: «Я повчити можу й сам, а зараз краще займусь чимось іншим, наприклад, побуваю в цікавих місцях замість лекцій в університеті», — ділиться міркуваннями Анастасія Сабадош, студентка філологічного факультету. Її ж однокурсниця Людмила Бескид дивиться на проблему ширше: «Ну, по-перше, я побачила реальність, за яких працюють журналісти. Недостатня підтримка від країни. Мізерна зарплата, а робота — серйозна та відповідальна. Також на практиці зрозуміла, що вільною медіасфери в нас як не була, так і не є: пишуть добре про того політика, чия газета, поливаючи брудом інших. Журналістику уявляла не такою. По-друге, є предмети, які безпосередньо професії не стосуються, а це знижує до них зацікавленість. Навіть притому, що медійник повинен усебічно розвиватися. Ну і третє, напевно, те, що маю роботу, яка з журналістикою майже не пов'язана, але мені приносить дохід. Бо стипендії навіть на дорогу на місяць не вистачало».

«Я дуже люблю предмет, коли його розумію, коли викладач уміє зацікавити чи то способом подання матеріалу, чи то поаяльністю в

ставленні до студентів. А зникає бажання вчитися, коли педагог вимагає максимум уваги до своєї дисципліни. Предметів багато, студент — один, і все збагнути не завжди виходить», — каже журналістка Ніколь Кучма. А ось її ровесниця Катерина Хижняк має свій погляд на ситуацію: «Думаю, навчання в університеті — справа ентузіазму та зацікавленості. Це вже не школа, коли батьки перевіряють твої уроки й докоряють за низькі бали в щоденнику. Тут усе будеться на власному бажанні навчатися. До того ж спостерігається надмірна навантаженість, що демотивує. Чимало вважають, що нині вистачає інформації в Інтернеті. Хоч, переконана, є такі викладачі, до яких усе ж краще прийти на лекцію: так легше за своєю темою, ніж опрацювати її самостійно».

Володимир Маркович, студент історичного факультету, міркує над корисністю й перспективами здобуття фаху: «Оскільки я на державному замовленні, то мотивація вчитися є. Зокрема, із фінансового погляду. Однак цього семестру завдяки реформі освіти втратив стипендію. Тим не менше, думаю, із тієї ж причини є більше сенсу вчитися, ніж досі. Чому зникає бажання? Тому що немає визначеності, упевненості стосовно того, що буде далі, після університету. До прикладу, раніше випускник отримував направлення на подальшу роботу, чого тепер майже не спостерігаємо».

Водночас студентка Закарпатської академії мистецтв Олена Василян має чітку позицію щодо власного професійного шляху. Це допомагає знаходити правильну мотивацію: «Моє ставлення до навчання свідоме, тобто знаю навічання, для чого це потрібно. Завжди стараюсь фокусуватися

на основному, а не «поглинати» усе поспіль. Звісно, важлива атмосфера в навчальному закладі, ставлення викладачів до предмета, але розумію: насамперед усе залежить від мене. Самоосвіта і внутрішня мотивація є гарантами успішного навчання й хорошою життєвою звичкою, яка відіграє важливу роль у власній реалізації. Ну а бажання вчитися, як і будь-яке інше, також не є перманентним. Ось саме тепер воно в мене знизлося, бо захопилася зумбуо, творчими проєктами, планами на життя, і взагалі прийшла весна. Це суттєво позначилося на моєму бажанні вчитися. Але знаю, ідеться лише про настрій, бо із життєвими пріоритетами вже давно визначилася».

Викладачі також помічають відверте нехтування студентами пар. Олеся Барчан, доцент кафедри журналістики, має свою думку щодо джерела тотальної відсутності жаги до знань: «Серед сучасної молоді спостерігається тенденція зниження інтересу до навчання. І проблема ця є надзвичайно глибокою, багатоспектною та, на жаль, вічною. З одного боку, студенти як прогресивна частина суспільства гостро відчують значне відставання сучасних соціальних стандартів держави від їхніх потреб. Ціля низка повільних, часто-густо непродуманих, невдалих освітніх реформ, які не дають змоги навчатися згідно з новітніми технологічними можливостями сучасної науки, відсутність матеріального заохочення, висока конкуренція з боку закордонних вишів, що останнім часом активно пропагують свої послуги серед українських юнаків і дівчат, загальна соціальна ситуація в державі не сприяють оптимізму в питанні здобуття вищої освіти в рідній країні. Є ще один важливий аспект, на який варто звернути

увагу. Сьогодні абсолютно знецінилася увага керівників установ, підприємств, які приймають на роботу спеціалістів не те щодо якості отриманого диплому, а й узагалі до його наявності. Це питання потребує розгляду владою найвищого рівня. З іншого боку, на фоні багаторічних соціальних проблем у країні статус викладача, учителя міг би бути кращим...»

Олеся Василівна додає: «Наставники добре розуміють, що методика сучасного викладання у вищій школі повинна відповідати новим потребам здобуття освіти... І активно працюють над цим. Повірте, в університетах безліч науковців, лекції яких студент слухатиме в повному захопленні... Але таким педагогам обов'язково також потрібен стимул. Насамкінець хотілося б додати, що вчитися завжди важко... Легко лише мріяти. У всі часи історії людства прискіплива увага до освіти, науки, просвітництва не тільки рятувала держави від краху, а й підносила їх на високий соціально-економічний та культурний рівні. Бажаю студентам не втрачати жаги до навчання, стати тими, хто піднесе нашу країну на якісно високий щабель розвитку, а результати знань хай здійснять мрії!»

Як бачимо, думки різні, але не всі студенти хочуть навчатися. Когось демотивують невтішні перспективи обраної професії, когось обурює неправильний розподіл навантаженості, інших не влаштовує система оцінювання чи переважання теорії над практикою. Залишається тільки сподіватися, що з ефективним реформуванням освітньої галузі навчання буде приносити задоволення в тандемі з корисними знаннями й хорошим настроєм.

Кароліна ШІРІНОВА,
студентка відділення журналістики.

ЕКОІНІЦІАТИВА

У рамках обласної екологічної акції «Закарпаттю — чисте довкілля» студенти спільно з викладачами й техпрацівниками чепурили не тільки території навколо корпусів УжНУ.

Наводили лад і всередині навчальних приміщень, у гуртожитках, у місті. Учасники суботника зробили вагомий внесок для того, щоб обласний центр був чистим і по-весняному привітним. Адже локацій для прибирання організували чимало.

На «БАМі» з лопатами, граблями, віниками, пензликами для побілки стовбурів дерев та іншим інвентарем у руках добре потрудилися представники факультетів, котрі навчаються й працюють у головному корпусі альма-матер. Географи ж очистили від сміття й частину дороги вулиці Кошицької, разом зі стоматологами впорядковували алею сакур. Своєю чергою, біологи працювали під гаслом: «Ужгороду — чисті набережні».

Робота кипіла на всіх факультетах, а також у природничо-гуманітарному коледжі. Не оминули екоініціативу й мешканці Студмістечка.

Учасники заходу говорили про користь масових прибирань для довкілля й налагодження дружніх стосунків. Ужнівці також долучати-

муться до акції «Зробимо Україну чистою разом!»

Ольга БРАЙЛЯН,

«Погляд».

ЗАХОДИ

Удалі дебати

В Ужгороді відбулися молодіжні дебати.

До турніру під назвою «Активна громада: право вибору» долучилися вісім команд із різних підрозділів УжНУ: юристи, філологи, хіміки, географи, суспільники, представники факультетів історії та міжнародних відносин, інформаційних технологій та коледжу. Кращі обирали на основі змагань за британською системою (участь «Влади» та «Опозиції»).

Перемогу здобули «Мажоритарівці» з юридичного факультету. Гравці команди П.Величко й В.Дьордь захищатимуть честь області на всеукраїнському турнірі. До числа призерів потрапили також «Чітка позиція» (факультет суспільних наук, 2 місце), Estuans ex Prospero (факультет інформаційних технологій, 3 місце) та «Молода ініціатива» (природничо-гуманітарний коледж, теж «бронза»).

Інф. «Погляд».

ГОРДИСТЬ ВИШУ

3 олімпіади – 3 нагородами

Упрес-клубі молодого журналіста «Медіаперспективи» за модерування заступника голови прес-клубу Наталії Толочко відбулася зустріч зі студентками, котрі повернулися зі всеукраїнської олімпіади за спеціальностями «Журналістика» та «Реклама і зв'язки з громадськістю».

освітньої програми «Реклама і зв'язки з громадськістю» Анастасія Нечипорук. Дівчина зізналася: коли вперше почула про те, що стала переможницею, просто не повірила, а емоції переповнювали. Крім того, у номінації «Системність ПР-мислення» відзначили рекламницю (2 курс) Катерину Кузьмину, а за чудовий добір мовностилістичних засобів — студентку-журналістку

Наталію Білей. Також у змаганні брала участь четвертокурсниця відділення журналістики Антоніна Корнута. Декан факультету Галина Шумицька привітала дівчат і вручила невеличкі подарунки до Великодня.

Хочеться ще раз привітати колег і побажати їм натхнення, успіхів у майбутньому!

Кароліна БУЧКОВСЬКА,
студентка відділення журналістики.

Переможниця Анастасія НЕЧИПОРУК під час засідання прес-клубу

Фото: Медіацентр УжНУ

У ПІДРОЗДІЛАХ

На географічному факультеті відзначили День географа. Традиційно, спочатку відбулася офіційна частина, а потім — розваги.

Свято розпочали з нагородження студентів-переможців змагань із волейболу, які відбулися напередодні.

На заході, зокрема, були декан Іван Калинич, викладацький та студентський склади факультету.

Відтак відбулася друга частина свята, менш офіційна. Дружною компанією географи подалися на природу.

А у дослідників планети – свято!

«Ми чудово провели день, повеселились усім факультетом, поспілкувалися в неформальній атмосфері. Крім того, мали можливість виявити кулінарні здібності, зокрема зварили надзвичайно смачний бограч», — розповіли студенти.

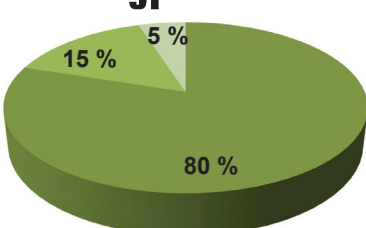
Загалом свято на географічному відбувалося насичено. У юнаків і дівчат залишилися приємні враження про цей день. А ввечері охочі відпочивали ще й в одному з нічних клубів міста, де спеціально для географів організували дискотеку.

Кароліна БУЧКОВСЬКА,
Яна СОЗАНСЬКА,

студентки відділення журналістики.

ОПИТУВАННЯ

Головний біль – курсова!

За результатами опитування 100 студентів різних факультетів УжНУ, найважче в написанні та при захисті курсових робіт даються:

- 80% — збір та виклад інформації;
- 15% — страх виступу перед аудиторією;
- 5% — відсутність досвіду при підготовці роботи.

НАОДИНЦІ

Жодна людина в житті не хоче почувати себе відчуженою, нікому не потрібною та самотньою.

Для того, щоб знайти свою суть, силу, раніше невідому, кожен повинен хоч би раз опинитися в непроглядній глушині, де немає ні людей, ні проблем, ні метушні, яка поглинає нас в абсурдному світі. І тільки опинившись наодинці із собою, можна почути внутрішній голос, котрий давно вже скиглив від наболілих ран. Однак це на деякий час...

Життя дає нам підстави говорити про те, що в багатьох людей похилого віку самотність викликає жах. Натомість для того, хто потону в морі не менш бурхливого буття, усамітнення допомагає заспокоїти душу.

Аби дізнатися, для молоді самотність — утіха чи навпаки, великий тягар, я провела бліц-опитування серед студентів різних спеціальностей. Виявилось:

Чи потрібна людині самотність?

більшість дівчат та хлопців зовсім не почувують себе самотніми, адже поруч друзі та близькі, котрі завжди втішать і підтримають. Траплялися дещо й інші відповіді. Наприклад, деякі першокурсники говорили: частково відчують самотність. Аргументували тим, що знаходяться далеко від домівки та рідних, але й щасливі, бо зуміли знайти хороших товаришів у незнайомому місці. Неочікуваною та цікавою була відповідь одного досвідченого студента. Він не приховував: почувати себе самотнім тільки тоді, коли приходить додому після пар. А це свідчить про те, що університет — не тільки осередок для здобуття знань, а й місце, де можна познайомитися з хорошими людьми, поруч із якими почуватися комфортно й навіть є щасливим.

Загалом менше чи більше, утім тема самотності стосується кожного, тому й лунали різні висловлювання щодо цього. Скажімо, представниця математичного

факультету Світлана Сочка зазначила: «Самотність — такий стан людини, коли вона потребує чийсь підтримки, але водночас усе повинна вирішувати сама. Це стан, коли відчуваєш себе зайвим у цьому світі, коли дивишся на щасливі родини, очі закоханих пар, а в тебе просто навертаються сльози через те, що не можеш відчути сам такого відчуття».

Цікаву та аргументовану думку висловила студентка факультету суспільних наук Олександра Фалес: «Самотність не можна назвати ні добром, ні злом. Коли людина самотна — вона шукає своє «я». Але часто такий стан убиває ізсередини, коли немає з ким поговорити, поділитися враженнями. Навіть якщо є сім'я, багато друзів, усе одно можна бути самотнім, не усвідомлюючи цього». Студент факультету іноземної філології Василь Палапа вважає, що самотність — своєрідне покарання людей за їхнє ставлення та вчинки. Відповідь кожного є вкрай

важливою, адже можна сформулювати загальне бачення молоді на проблему самотності.

Важко подивитися правді в очі й сказати: зараз ти один... Іноді людина за щасливим обличчям та усмішкою приховує сум та внутрішню порожнечу. Насправді, відчуження самотності не обов'язково характеризує ту чи іншу особистість із негативного боку. Ідеться радше про те, у якому душевному стані ти хтось перебуваєш.

Трапляються ситуації, коли приходиш стомлений після пар і хочеш побути наодинці, позбутися нав'язливих думок та міркувань, забути, щоб зняти тягар утоми.

Кожен може відчути себе самотнім, але ми повинні пам'ятати: самотність — пасивний стан, який можна змінити. А короткочасне усамітнення тільки допоможе віднайти внутрішню силу та енергію для розвитку життя. Тому шануйте близьких, вірте й будьте розумно самотніми!

Ганна ВОЙТОВИЧ,
студентка відділення журналістики.

НАШ ВИПУСКНИК

Доля звела мене з В.Євчак, учителем початкових класів Чепівської ЗОШ І — ІІІ ступенів Виноградівського району. Я вирішила взяти інтерв'ю у випускниці альма-матер, із яким і ділюся з читачами.

Колеги та учні вважають Вікторію Михайлівну відповідальною, працюютою, щирою. Коли вона заходить до класу й починає спілкуватися з вихованцями, відразу відчувається компетентність, вимогливість, справедливість.

— Ви понад 20 років працюєте в школі. Чому обрали саме професію вчителя?

— Люблю дітей. І впевнена, що не помилилася з вибором фаху. У цьому мені допомогли хороші люди, які спрямували на потрібну дорогу, а також постійне бажання вчитися й самовдосконалюватися.

— Чи легко з малечю?

— Діти не вміють тримати емоцій: якщо їм весело, вони завжди готові поділитися гарним настроєм. Я біля них молодію (усміхається — прим. авт.).

— Чому саме початкова школа? Адже Ви закінчили філологічний факультет УжНУ

за спеціальністю «Українська мова та література» і можете навчати старшокласників.

— Старші школярі не привабливали, а ось молодші — моя стежя. Приходять, як «чистий аркуш», а наприкінці 4 класу вже видно, що

вкладено в дитину; ти ж повністю відповідаєш за неї. Більшість наших учнів — угорці. Удома розмовляють тільки рідною собі мовою. До речі, саме це спонукало мене продовжити навчання в УжНУ, щоб досконало володіти українською й

бути взірцем для вихованців.

— А якою були студенткою?

— Відповідальною й чесною! Пари не прогулювала, намагалася все опанувати. Згодом зрозуміла, що вміння вчитися допоможе в роботі.

— Хто з викладачів був взірцем?

— Мала багато чудових наставників. Мій керівник курсової й дипломної робіт — Алла Михайлівна Галас. Вона — викладач із великої літери. У неї є набір якостей, необхідних для цієї професії: терпіння, креативність мислення, гнучкість, безумовно, працьовитість. Я завжди дивилася на свою наставницю й дивувалася, що людина може отримувати таке задоволення від роботи. Алла Михайлівна заряджала запалом і оптимістичним настроєм. Мені дуже хотілося бути схожою на неї.

— Ви підтримуєте зв'язки зі своїми однокурсниками?

— Звичайно. Студентські роки — незабутні. Щодня траплялося щось цікаве. Сумно не було — це точно (усміхається — прим. авт.).

— На завершення що побажали б усім студентам, університетові загалом?

— Легкого навчання, великої стипендії, удачі й благополуччя. А першою курсу особливо хочу порадити не пропускати лекцій та семінарів. Потім легше буде! Альма-матер бажаю успіху й потрапити до престижних міжнародних рейтингів на високі місця. Абітурієнтам раджу обирати саме УжНУ!

Дарина ПОЛОНЧАК,
випускниця УжНУ,
бакалавр відділення журналістики.

Фото: Медіацентр УжНУ

ЗАХОДИ

На пошану Юрію Саку

розміщена на фасаді будинку (вулиця Капітульна в Ужгороді), де відомий діяч проживав та працював із 1945 року й до останніх днів.

На захід прийшло чимало людей: зокрема родина, друзі, сусіди, представники місцевої влади, духовенства, нашої альма-матер, яка стала ініціатором відзначення сторіччя знаменитого діяча. Олександр Сак (син видатного вченого) зазначив: «Для мене батько був високоморальним, справедливим до людей, компромісним, чуйним, допомагав багатьом, і особливо через це ми його дуже любили». Своєю чергою, завідувач кафедри класичної та румунської філології УжНУ, доцент Емілія Швед теж зауважила, що Ю.Сак — Людина з великої літери й заслуговує на меморіальну дошку.

Продовжили захід на юридичному факультеті, де охочі ділилися враженнями та спогадами про Юрія Михайловича. Зокрема, проректор із науково-педагогічної роботи Мирослава Лендьял наголосила на важливості відзначення пам'яті таких великих людей.

Вікторія ГРЕБА,
студентка відділення журналістики.

На початку квітня відкрили меморіальну дошку з нагоди 100-річчя Юрія Сака — українського вченого, доктора філологічних наук, професора, знавця класичних мов.

Він має чимало заслуг в УжНУ, де з 1946 р. займався науковою та педагогічною діяльністю. Викладав латинську й старогрецьку мови, вступ до романського мовознавства й інші дисципліни.

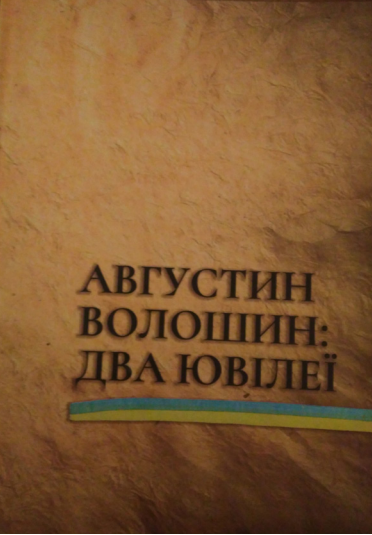
Меморіальна дошка, автором якої є визнаний художник та скульптор України Богдан Корж,

НОВІ ВИДАННЯ

Про видатних діячів Закарпаття — під особливим ракурсом

Викладачі УжНУ продовжують займатися вагомими видавничими проектами, науковими дослідженнями. Ось і пропонувані дві праці варті того, аби про них сказати хоч би кілька слів.

АВГУСТИН ВОЛОШИН КРІЗЬ ПРИЗМУ ДВОХ ЮВІЛЕЇВ

Про Президента Карпатської України, Героя України, відомого на Закарпатті та за його межами політичного, релігійного діяча, педагога, журналіста Августина Волошина сказано чимало. Однак Ігор Ліхтей, завідувач кафедри історії Стародавнього світу і Середніх віків, доцент, виступаючи упорядником видання «Августин Волошин: два ювілеї» (Ужгород: Карпати, 2017. — 296 с.), віднайшов новий ракурс у представленні потужної постаті в житті Срібної Землі кінця XIX — першої половини XX ст.

Використавши вагомий пласт епістолярної спадщини у зв'язку з двома ювілеями діяча — його 50-літтям і 60-річчям, науковець із історичного факультету УжНУ оригінально репрезентує того, хто мав державницькі погляди й став символом єдності українців.

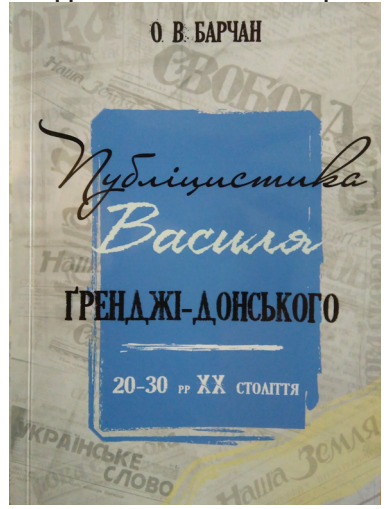
Представлені у виданні листівки, вітальні адреси, телеграми тощо виступають не лише як історичні свідчення тих чи інших взаємин, характеристик, оцінок, а по-особливого відображають вагомість постаті А.Волошина в суспільно-політичному житті рідного краю.

Вищезазване науково-популярне видання стане цікавим насамперед тим читачам, які цікав-

ляться діяльністю «високодостойного батька Волошина», як сказано в одному з ювілейних звернень сучасників 1934 року, хто насамперед із першоджерел хоче довідатися про одного з найголовніших творців історії Закарпаття, зокрема періоду 1920 — 1930-их рр.

ВАСИЛЬ ГРЕНДЖА-ДОНСЬКИЙ ЯК ПУБЛІЦИСТ

О. В. БАРЧАН

Монографія Олеси Барчан, доцента кафедри журналістики УжНУ, члена первинної медійної організації вишу, під назвою «Публіцистика Василя Гренджі-Донського» (Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 1917. — 200 с.) є першим солідним виданням авторки. Крім того, праця з'явилася до 120-річчя знаного в краї та поза ним діяча, основоположника новітньої української літератури, журналіста.

Використавши вагому кількість першоджерел, публікацій В.Гренджі-Донського, його спогоди, щоденник, листи, науковець уперше комплексно проаналізувала публіцистичну спадщину автора. Зокрема, у дослідженні відображено основні риси його індивідуального стилю, проблематику публікацій, їх жанрово-стильові особливості. Наголошено на ролі діяча в пробудженні національної свідомості закарпатоукраїнців, на соборницькому, державному, духовному значенні статей публіциста в контексті розвитку української преси Закарпаття 1920 — 1930-их років та життя краю в міжвоєнну добу загалом.

Монографія О.Барчан є вагомим кроком в осмисленні багатогранної творчої спадщини В.Гренджі-Донського й стане в пригоді всім, хто цікавиться цією статтю.

Володимир ТАРАСЮК,
«Погляд».

ФОТОФАКТ

Фото Мирослави ГАРАЗДІЙ

У рамках студентської конференції на філфаку працівники Наукової бібліотеки УжНУ розгорнули на 4 поверсі книжкову виставку, де представили наукові праці з мовознавства та літературознавства науковців нашого вишу, різні випуски «Наукового вісника. Серія: Філологія. Соціальні комунікації», а також перший номер цього вісника, що вийшов 1947 р.

ЛІТЕРАТУРНЕ

Гостримо перо

Відбувся другий літературний, організований ГО «Єдине студентство».

Молодь, зокрема і з УжНУ, демонструвала творчі доробки. Захід улаштували в рамках святкування Міжнародного дня дитячої книги, який відзначають щороку 2 квітня — у день народження великого казкарка Г.-К.Андерсена. Юних літераторів радо прийняло одне з кафе-барів міста.

Першкурсник-рекламник Павло Компанієць зауважив: «Домашню атмосферу вечора пронизали струни поезії, що додавало сакральності та більшої таємничості». Ідея ж заходу полягає в спонуканні молоді згуртуватися, показати поетичний хист, створити об'єднання, яке популяризуватиме прекрасне.

Марина ДУБЛЯК,
студентка відділення журналістики.

ВИСТАВКИ

Красознавчий відділ Наукової бібліотеки УжНУ завжди вшановує відомих діячів. Квітень закарбував щонайменше дві експозиції: одна присвячена нашому сучасникові, старшому викладачеві кафедри адміністративного, інформаційного права юридичного факультету альма-матер О.Грину з нагоди його півстолітнього ювілею. Інша приурочена до 120-річчя з дня народження відомого письменника, публіциста, громадського діяча, одного з творців Карпатської України В.Гренджі-Донському.

ДО 50-РІЧЧЯ — БЛИЗЬКО 50 КНИЖОК

У номінації «Гордість бібліотеки УжНУ — від читача до науковця» у книгозбірні УжНУ відзначили О.Гріна. На виставці можна ознайомитися з усіма виданнями автора, палітра тем якого — доволі різноманітна. Левову частку становлять праці з юриспруденції: зокрема навчальний посібник для студентів «Спадкове право України» (Ужгород, 2008 р.), науково-популярні статті «Правові нариси» (Ужгород, 2003), кілька випусків альбомів-схем, навчальних посібників, скажімо, «Договори в цивільному праві України» (Ужгород, 2012), «Делікти в цивільному праві України» (Ужгород, 2013). Є навіть книжка про музичне мистецтво Закарпаття (певний час ювіляр працював в Ужгородському державному музичному училищі імені Д.Є.Задора). На експозиції представлено й книжку в співавторстві з М.Болдичаром «Закарпатська Україна: державно-правовий статус і діяльність (кінець 1944 р. — початок 1946 р.)»; Ужгород, 1999) та інші видання.

ЗДОБУТКИ

Праця нашого науковця — у США!

Intercultural Communication

Strategies, Challenges and Research

Дослідження завідувача кафедри журналістики УжНУ, професора Юрія Бідзілі надрукували як розділ монографії з міжкультурної комунікації в Америці.

Сприяли виданню опубліковані раніше у відповідних журналах стат-

ОДНИМ ОБ'ЄКТОМ

• **СВЯТО** • До Великодня на площі Народній традиційно влаштували виставку «Воскресни, писанко!»: представили понад 50 «писанкових» дерев та інші композиції.

• **РІЧНИЦЯ** • У бібліотеці УжНУ з ініціативи завкафедри української літератури В.Барчан ушанували 120-річчя В.Гренджі-Донського. На заході виступили проректор УжНУ з науково-педагогічної роботи М.Лендьял, декан філфаку Г.Шумицька, доцент кафедри журналістики О.Барчан, котра презентувала свою книжку про діяча.

• **КОНКУРС** • На факультеті інформаційних технологій відбувся «StartUp Village 2017». Фахівці читали студентам лекції, організували майстер-класи. А «програмістська» молодь представляла свої стартапи.

Андрея ГРИН,
студентка відділення журналістики.

ті за тематикою, адже саме завдяки цьому Юрію Михайловичу запропонували написати третій розділ під назвою: «Ромські ЗМІ на Закарпатті: проблеми міжкультурної комунікації та подолання статусу соціальних аутсайдерів етнічної групи» до збірника «Міжкультурна комунікація. Стратегії, виклики і дослідження» (2017; Nova Science Publishers).

Автор розглянув проблеми міжкультурної комунікації ромської етнічної групи на Закарпатті, зокрема окреслив перспективи подолання статусу соціальних аутсайдерів названої групи через засоби масової інформації, а також з'ясував, як виконують свої функції відповідні медіа, і безперечно, запропонував шляхи розв'язання поставленого питання.

Отож про дослідження нашого науковця знатимуть і в американському дослідницькому просторі.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

Сучасне й минуле — на книжкових стелажах

Фото Мирослави ГАРАЗДІЙ

Завідувач краєзнавчого відділу Наукової бібліотеки УжНУ Марія ЧОРНИЙ із драмою «Сиротина» В.Гренджі-Донського

«ЛИЦАР ВЕЛИКОГО ЧИНУ»...

Інша виставка під назвою «Будівничий і поет Карпатської України: 120-річчя від дня народження В.С.Гренджі-Донського (1897 — 1974)» об'єднує також чимало видань: як творів із-під пера іменитого діяча, так і дослідження про нього. Так, охочі мають змогу торкнутися до історії завдяки окремим книжкам 12-томника (кожен том присвячений конкретній тематичі: художній літературі, публіцистиці, драматургії тощо), у якому зібрано твори Василя Степановича. Скажімо, увагу привертає промовиста назва восьмого тому, щоденника «Щастя і горе Карпатської України» (Вашингтон, 1987).

Також на експозиції представлено праці науковців, котрі досліджували діяльність відомого краянину: наприклад, навчальний посібник Валентини Барчан «Поетична творчість Василя Гренджі-Донського» (Ужгород, 2004); праці Віктора Рекіти «Лицар великого чину» (Ужгород, 2008), «Історія Закарпаття у творчій спадщині Василя Гренджі-Донського» (із нагоди

68-ої річниці Карпатської України) (Ужгород, 2004); Василя Пагіри «Терновий шлях поета» (до 30-річчя смерті) (Ужгород, 2004). Дослідження про В.Гренджу-Донського опубліковані в багатьох виданнях, навіть у Науковому збірнику Музею української культури у Свиднику (Братислава, 1994 р.).

Крім того, у краєзнавчому відділі здійснили маленьке відкриття... Завідувач підрозділу Марія Чорній зазначила: «Родзинкою квітневої книжкової експозиції стала драма В.Гренджі-Донського «Сиротина», видана в друкарні ОО.Василян в Ужгороді 1925 р. і яка є частиною одного з конволютів (тобто зшитку самостійних творів, об'єднаних єдиною палітуркою), що вдалося виявити напередодні організації виставки. Це можемо вважати справді невеличким відкриттям, адже повний текст названої драми мало де друкувався».

Ось таким був виставковий квітень у бібліотеці УжНУ: із класичними традиціями, відкриттями та сучасними доробками.
Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

БЛАГОДІЙНІСТЬ

Цьогорічний день філфаку — у новому форматі, адже складатиметься з кількох заходів. Перший — із благодійним акцентом.

Так, з ініціативи громадського декана філологічного факультету Марії Якубишин ярмарок добрих справ улаштувають не вперше. Активна молодь підрозділу збирала кошти для дитячого притулку Служби у справах дітей Закарпатської обласної державної адміністрації (селище Батьово).

У холі головного корпусу вишу студенти виставили на продаж генд-мейд, домашню випічку й різні сувеніри. Публіку заохочували долучитися до акції за допомогою майстер-класів, спеціально облаштованої фотозони, гітарної музики тощо. Також із новими піснями виступила четвертокурсниця українського відділення Ганна Шміляк.

Заступник декана філфаку з виховної роботи Оксана Кузьма зауважила: «Захоплююся нашими дівчатами на факультеті, котрі доклали чимало зусиль до організації заходу. Ми завжди бачимо загальну картину того, що відбувається. Однак рідко помічаємо, скільки докладено зусиль. Особливо хочу відзначити студен-

«Ярмаркуємо» добрими справами

ток, які вдома своїми рученятами працювали над оформленням цінників; тих, котрі випікали смаколики; урешті, хто облаштував фотозону: на виготовлення кожної квіточка слід було витратити не одну хвилину. Тому хочеться, щоб за побаченою картинкою ми помічали деталі, розуміли, скільки часу на це пішло. І звісно, цінували таку колосальну роботу. Наші активісти вміють спільно трудитися, від чого значною мірою залежить успіх заходу в цілому».

У рамках ярмарку тривала й акція «Подаруй дитині книжку»: охочі приносили на пункт збору друковану продукцію для дітей-сиріт. За підрахунками організаторів, для дитбудинку збрали близько 5 000 гривень та чимало видань.

Студенти святкували й в одному з нічних клубів міста. Узагалі заходи в рамках факультетського дня триватимуть практично місяць. Зокрема, у планах — виїзд на «Скалку», організація Всесвітнього дня вишиванки, що вже також стало добрим звичаєм підрозділу.

Ганна ДРАГУН,
студентка відділення журналістики.

ВИБОРИ

Голова студради – економіст!

Уперше керівником студради стала дівчина.

Ідеться про четвертокурсницю економічного факультету Вікторію Микулянець. За неї про-

голосували понад 1440 студентів. Ще на посаду претендували Тарас Грінчук (4 курс, стоматологічний факультет, 2 місце) та третьокурсник юрфаку Павло Величко (3 місце). До речі, вибори склалися з кількох етапів.

Переможниця зазначила: «Хочу реалізувати себе в різних аспектах. А головне — підвищити рейтинг УжНУ. Планую зробити для студентів зміни відповідно до європейських стандартів. Скажімо, додати поїздок за кордон, більше використовувати санаторіо-профілакторій «Скалка» та туристично-рекреаційний комплекс «Плішка», загалом урізноманітнити студентське життя».

Досі головою студради був Олександр Варшава, випускник економічного факультету й факультету історії та міжнародних відносин, нині студент військової кафедри. Новому ж керівнику бажаємо втілити свої задуми й працювати на благо УжНУ!

Андрія ГРИН,
студентка відділення журналістики.

ВИПРОБУВАННЯ

Вихованці УжНУ продовжують відстоювати честь альма-матер в інтелектуальних конкурсах різних рівнів.

Відрядно, що такі виступи успішні: молодь демонструє хорошу теоретичну й практичну підготовку. Так, студенти-юристи Тарас Ільницький, Станіслав Стефанюк, Юрій Селебинка та Микола Філіп удали провели дебати на IV Міжнародному конкурсі з комерційного арбітражу. Захід відбувся з ініціативи Європейської арбітражної палати в Інституті міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка. У підсумку, четвертокурсник Т.Ільницький здобув диплом за найкращий ораторський здібності. Варто зазначити: учасники дебатували англійською мовою.

Своєю чергою, магістрантів факультету туризму та масової комунікації Беату Вийгшев і Юлія Штела нагородили дипломами лауреатів XI Всеукраїнського молодіжного конкурсу «Новітній інтелект України» (номінація — прикладні дослідження із соціально-економічної тематики), а також вручили подяки за активну участь. Їхня колегиня Каріна Татуревич стала сьомою з-понад 50 учасників. Наставницю молоді, викладача кафедри туризму Руслану Кривенкову відзначили дипломом за сприяння в організації та проведенні заходу, а ще — подякою за влаштування семінарів

і конференцій для вивчення нових аспектів професійної діяльності.

Маємо здобутки й на ниві олімпіад. Представники ІТФу взяли участь у всеукраїнській студентській олімпіаді за напрямом «Комп'ютерна інженерія» для спеціальності «Комп'ютерні системи та мережі» на базі Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського. До команди УжНУ ввійшли Олексій Зверев (посів 3 місце), Олександр Сидоренко та Дмитро Фуцур (відзначені в окремих номінаціях).

Тим часом Соломія Костельна, котра навчається на факультеті міжнародних економічних відносин, представила наш виш на всеукраїнській олімпіаді з «Прикладної лінгвістики». Найкращого визначали в Східноєвропейському національному університеті імені Лесі Українки (Луцьк). Доповідь «Ідіоми в англійському діловому мовленні: особливості перекладу» принесла студентці грамоту. У теоретичному турі змагання представниця УжНУ мала 8 місце з-поміж 17 учасників. Науковий керівник Соломії — доцент Ольга Качмар.

Вихованець природничо-гуманітарного коледжу також не пасли задніх. У X Всеукраїнській олімпіаді з інформатики та комп'ютерної техніки змагалися представники п'ятого ВНЗ I-II рівнів акредитації Закарпатської області. За рейтингом, двійку лідерів склали саме ужнівські коледжани-другокурсники — Себастьян Біла та Віталій

АКЦІЇ

Аби «діти теж бачили життя»

Саме під таким гаслом в Ужгороді відбулася 12-а всеукраїнська благодійна акція «Серце до серця».

Кошти збирали, щоб придбати медичне обладнання для обласної дитячої лікарні в Мукачеві (допомога дітям із проблемами зору).

Акція стартувала забігом. Також охочі розфарбували себе за допомогою бодіарту й аквагриму, могли придбати малюнок, повітряну кульку тощо. Долучилися до благодійності й студенти УжНУ. Спочатку збирали гроші на факультетах, далі подались у місто. Першокурсниця біофаку Мирослава Макай зазначила: «Доводилося виходити із зони комфорту, іти до людей та надавати інформацію про збір коштів. Але враження позитивні, адже здобула новий досвід і зробила добру справу — аби «діти теж бачили життя»».

Ганна ДРАГУН,
студентка відділення журналістики.

Із конкурсного...

Грінчук (спеціальність «Розробка програмного забезпечення»). Останній представлятиме наш край у загальноукраїнському турі.

Мають успіхи й студенти ПГК УжНУ, котрі були учасниками I етапу всеукраїнської олімпіади з математики, яку приймав Ужгородський торговельно-економічний коледж КНТЕУ. Так, Станіслав Калинич посів 2 місце, Олександр Свальявчик і Максим Русин стали бронзовими призерами. Юнаків готувала викладач Людмила Данько-Товтин.

Крім того, команда вихованців-другокурсників кафедри комп'ютерних систем та мереж УжНУ В.Шпачинського, В.Петечука та Ю.Митулі здобула третє місце на XIX всеукраїнській олімпіаді із системного програмування. Інтелектуальний конкурс, що складався з двох етапів (теоретичного й практичного), улаштували в Харківському політехнічному університеті.

Ще в Рівному відбувся IV етап всеукраїнської олімпіади з інформатики. Команда зарпатських школярів, котрих тренували, зокрема, і представники УжНУ, а саме завкафедри інформаційних управління систем і технологій О.Міца та четвертокурсник ФІТ С.Оришич, посіли високі місця.

Як бачимо, представники нашого вишу під час відповідальних конкурсних випробувань задніх не пасли. Бажаємо наснаги й продуктивної діяльності в подальшому!

Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

КОНФЕРЕНЦІЇ

Дослідницький «бум»

Квітень в альма-матер викликав справді «бум» наукових конференцій. Тільки якщо в дефініції названого поняття йдеться про «штучне пожвавлення», то у випадку з ужнівцями це — необхідність, зумовлена бажанням продемонструвати власні напрацювання.

Зокрема, на стоматологічному факультеті відбулася шоста міжнародна стоматологічна конференція студентів та молодих учених «Актуальні питання науково-практичної стоматології». Крім обговорення злободенних аспектів галузі, у рамках заходу влаштували й всеукраїнський конкурс «Фахівець року» за сприяння компанії 3M ESPE, симпозиум дитячої стоматології «Актуальна практика в дитячій стоматології: європейський вибір, єдиний стоматологічний простір»; засідала й Координаційна рада Асоціації стоматологів України. Також організували різноманітні майстер-класи та виставку провідних фірм відповідного профілю.

У математичному підрозділі

близько шістдесяті юних науковців представили напрацювання в рамках своєї щорічної конференції. Досліджували за двома напрямками: «Математика» і «Прикладна математика». Керували секціями старші викладачі М.Ломага й М.Герич. Запропоновані тези й доповіді стали основою для збірника із серії «Математика і прикладна математика».

Мали традиційну конференцію й нащадки Геродота на факультеті історії та міжнародних відносин. Зокрема, здобувачі фаху презентували наукові роботи з україністики та американістики. Модератором виступив асистент кафедри історії України, кандидат історичних наук П.Худіш, секретарем — третьокурсниця А.Попович. Загалом матеріали за темою підготували близько 15 студентів, із них обрали 5 найкращих шляхом таємного голосування.

Якщо резюмувати, то молодь УжНУ — активна і в організації конференцій. Сподіваємося, це працюватиме тільки на благо науки.
Мирослава ГАРАЗДІЙ,
Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

Свято грації та краси під назвою, винесеною в підзаголовок, уже в'ятнадцяте відбулося в Ужгороді. Відрядно, що до змагань високого міжнародного рівня долучаються й викладачі та активна молодь нашого вишу.

За словами організатора, керівника Закарпатського обласного осередку Всеукраїнської федерації танцювального спорту, заслуженого працівника фізичної культури і спорту України Олександри Мишко, у цьогорічному турнірі взяли участь 1200 пар і судді з 21 держави світу. Так, на заході можна було поспілкуватися з представниками Німеччини, Італії, Австрії, Швейцарії, Ізраїлю, Південної Африки, Японії (тим паче, 2017-ий оголошено роком Японії в Україні), що й робили студенти альма-матер. Але це далеко не все! Другокурсниця факультету іноземної філології Олександра Резнік зазначила: «Тут багато студентів УжНУ, які залучені до організації турніру. Наші обов'язки — допомога під час реєстрації учасників, поселення в готелі, надання гостям необхідної інформації (наприклад, скеровували у відповідні зали). Дехто з нас працював помічником у кабінеті суддів. Загалом такі заходи

дуже подобаються, оскільки маємо змогу спілкуватися з іноземцями англійською, німецькою та іншими мовами».

Якщо говорити про Uzhgorod Open-2017, то це було справді шоу: зі спеціально під'єднаним екраном, який відображав усе, що відбувалося безпосередньо в залі; онлайн-трансляцією в Інтернеті та оперативним опублікуванням результатів у всесвітній мережі. Приємно й те, що по-особливому коморитним і патріотичним був початок заходу: запам'яталися трембітар та «формейшн» Закарпаття, чемпіон України, із композицією «Дикі танці». А ще учасники мінялися партнерами, на паркет навіть виходили потанцювати судді... Перемога ж дісталася справді найкращим дуетам.

Доволі хороший рівень продемонстрували й закарпатці (виступило понад 400 пар), зокрема в найелітнішій категорії — WDSF World Open. Так, добре відомі випускники УжНУ Володимир Лятов і Вероніка Мишко стали четвертими в латиноамериканській програмі. Серед краян-учасників ми знайшли й майбутніх студентів нашого вишу. Так, про це зізналася семикласниця Анастасія Левко: «Мені подобається цей вид спорту. Змагання з нього виглядають просто фантастично. Коли тан-

цюєш, почуваєшся надзвичайно легко. Як буває поганий настрій, приходиш на тренування — і він одразу поліпшується. Після закінчення школи планує вступати на факультет здоров'я та фізичного виховання УжНУ, тому що клуб, танці, а потім, вірою, і факультет, є та стануть тією родиною, яка об'єднує».

Проректор вишу з науково-педагогічної роботи Мирослава Лендєл, котра також була активною в підготовці турніру, зауважила: «Представники клубу «Грація», який є співорганізатором змагань, займаються на базі УжНУ. Вони запросили нас як партнерів, зокрема інформаційних. Під час змагань транслювали ролик, який зроблено теж за участі альма-матер. Крім того, наші юнаки й дівчата, залучені до організації, мали змогу виявити себе в громадській роботі. А в майбутньому ще будуть танцювати. Адже в СЦД «Ювентус» започатковано заняття, які проводитимуть тренери «Грація». Тож охочі можуть долучатися!»

Справді, випробуйте себе на танцювальному паркеті — позитивний настрій гарантовано.
Мирослава ГАРАЗДІЙ,
Володимир ТАРАСЮК,
«Погляд», представники прес-центру турніру.

ТУРНІРИ

І танці не обійшлися без студентів!

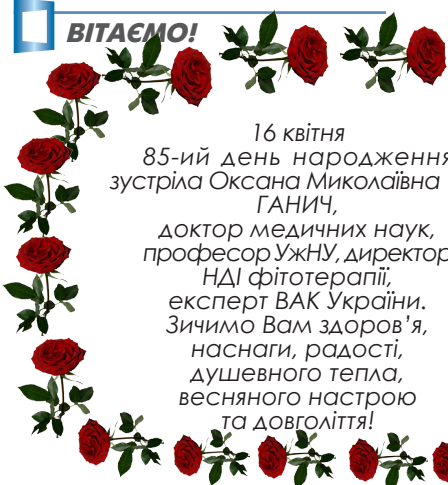
Або Що нинішні й майбутні ужнівці робили на Uzhgorod Open-2017...

ФОТОФАКТ

У Києві на XIV з'їзді Національної спілки журналістів України, яка охоплює майже 18000 членів, із-поміж 5 делегатів від Закарпаття, були й 2 представники первинної журналістської організації нашого університету. Зокрема, завідувач кафедри журналістики, професор Юрій Бідзіла та голова первинної журналістської організації, заступник голови обласної організації НСЖУ, головний редактор газети «Погляд» Володимир Тарасюк, котрі на фото разом із головою обласної організації НСЖУ Віталієм Мещеряковим.

ВІТАЄМО!

Оксана ГАНИЧ – іменинниця!

16 квітня
85-ий день народження
зустріла Оксана Миколаївна
ГАНИЧ,
доктор медичних наук,
професор УжНУ, директор
НДІ фітотерапії,
експерт ВАК України.
Зичимо Вам здоров'я,
насаги, радості,
душевного тепла,
весняного настрою
та довголіття!

ПЕРЕМОГЛИ

Баскетболісти
УжНУ – кращі!

У Сваляві відбулися змагання з баскетболу обласної XIII універсиади, де виступили й студенти нашого вишу.

А загалом у баталіях суперничали 4 найсильніші команди: університет «Україна» (Хуст), Закарпатський угорський інститут імені Ф.Ракоці, Київський національний торговельно-економічний університет та УжНУ. Представники альма-матер і чоловічою, і жіночою командами, виявивши всі навички, здобули перемогу. Тож вітаємо наших дівчат і юнаків, їх тренера Олександра Трифана та бажаємо подальших успіхів!

Вікторія ГРЕБА,
студентка відділення журналістики.

КРЕАТИВНЕ

Аудиторія «зацвіла»

Нерідко навчальні аудиторії видаються сірими, непримітними, тому весна надихнула першокурсників-журналістів додати трохи барв на стіни філфаку в прямому значенні.

Студенти створили чудові паперові квіти й оздобили приміщення. На це не знадобилося багато коштів: купили тільки ватман і фарби. Реалізували задум талановиті Богдана Шмулига та Євгенія Мамонова. Аудиторія ніби зацвіла, стала яскравішою. Такий креативний підхід позитивно впливає на юнаків та дівчат, покращує настрій.

«Спочатку довго не могли придумати, як саме прикрасити нашу аудиторію. Було безліч ідей, але вони потребували значних витрат. Потім побачила в Інтернеті гарні картини із зображенням квітів. Упродовж двох тижнів намагалися повторити малюнок. Виявилось не так складно. У пригоді стали навички, здобуті під час навчання в художній школі», — зазначає Богдана.

Отож аби зробити щось гарне й цікаве, необхідно мати бажання та натхнення. Люди здатні самі змінювати світ на краще, варто докласти зусиль і почати діяти.

Яна СОЗАНСЬКА,
студентка відділення журналістики.

ДОЗВІЛЛЯ

День Піфагора

Любителі точної науки відзначили своє свято.

Декан Михайло Повідайчик нагородив грамотами кращих юнаків і дівчат, котрі долучилися до студентської конференції. Вітальне слово мали й проректор УжНУ з науково-педагогічної роботи Ігор Король та заступник очільника матфаку з виховної роботи Павло Мулеса.

Крім конкурсів, розіграшів подарунків, традиційних виступів, улаштували «фіксиковий» флеш-моб: присутні в залі танцювали під музику відомого мультфільму. Також дивували воркаутери. На заході обрали й містера факультету. Відповідний титул здобув Олександр Баран.

Інф. «Погляду».

СПОРТ

В альма-матер продовжують спартакіадні баталії серед студентів і викладачів.

«ЗОЛОТО» З ВОЛЕЙБОЛУ — У «ФІЗКУЛЬТУРНИКІВ»

У спорткомплексі УжНУ в залі студентської спартакіади відбулися фінальні змагання з волейболу серед юнаків. За 1 — 4 місця суперничали факультет здоров'я та фізичного виховання, медфак, природничо-гуманітарний коледж, ІТФ. Виконувала обов'язки головного судді викладач кафедри фізичного виховання Катерина Шевченко.

Поєдинки за призові місця виявилися досить цікавими та видовищними. У підсумку четверте місце посів ІТФ, «бронзу» вибороли студенти природничо-гуманітарного коледжу, а «срібло» і «золото» — відповідно медичний факультет і факультет здоров'я та фізичного виховання. У фінальному матчі «фізкультурники» перемогли медиків із рахунком 2:0 (15:10 і 15:8). Переможця та інших призерів нагородили грамотами та медалями.

ПЛЮС БАСКЕТБОЛЬНИЙ ТРИУМФ...

У змаганнях студенток-баскетболісток стартували 11 команд. Як зазначив суддя Олександр Трифан, учасники випробували

свої сили спочатку в груповому етапі, а потім колективи, які посіли 1 та 2 місця, отримували путівку до фіналу. Щасливцями стали хіміки, стоматологи, представники коледжу й факультету здоров'я та фізичного виховання.

У завершальних поєдинках найкраще «снайперські» здібності продемонстрували дівчата з факультету здоров'я та фізичного виховання. Вихованці коледжу стали срібними призерами, а хіміки заволоділи «бронзою». Стоматологи відповідно — четверті.

На вручення грамот, медалей та заповітного кубка завітали старший викладач кафедри фізичного виховання Василь Шароді та майстер спорту, триразова чемпіонка України з гандболу Наталія Семаль. Вона, зокрема, зазначила: «Я була вражена тим, який рівень гри продемонстрували дівчата. Усі сили вони залишили на майданчику, але найбільше вклали їх не в кидок, а у власну концентрацію, щоб досягнути максимальної взаємодії з м'ячем і зробити «постріл» не тільки влучним, а й можливо, переможним».

ВИКЛАДАЧІ ПЛАВАЛИ...

На спартакіадні змагання з плавання в басейні УжНУ зібралися викладачі. 20 учасників (із кожного факультету 1 чоловік та 1 жінка) перед стартом від голов-

ного судді, старшого викладача кафедри фізичного виховання Геннадія Мордвінцева почули інформацію про регламент проведення заходу, а тоді взялися виборювати нагороди.

Дистанція 50 м вільним стилем визначила трійку найвправніших чоловіків. Це — Володимир Гавриленко (факультет здоров'я та фізичного виховання, 1 місце), Роман Славик (географічний факультет, 2), Михайло Ігнат (медичний факультет, 3).

Серед жінок найшвидше фінішувала Ірина Хохлова з юридичного підрозділу. Тетяна Матьовка з економічного припливла другою, а «бронза» — в Олени Сергієнко з медичного факультету.

Після підбиття підсумків чоловічих та жіночих запливів загальнокомандні результати виглядали так: 1. Економічний факультет. 2. Медичний факультет. 3. Юридичний факультет.

ФУТБОЛЬНІ ПЕРИПЕТІЇ

Спартакіадні баталії продовжили любителі міні-футболу. Серед наставників зареєструвалося 12 колективів, але в підсумку змогли виступити тільки 10. Спочатку вони суперничали в групах, а потім їх переможці з виходом до фіналу остаточно з'ясували, хто на які нагороди претендує. Так, біологи зіграли внічию з юристами (1:1), останні — із фізиками (0:0). А ось

у кінцевому матчі біологи поступилися 1:2 фізикам, які й стали чемпіонами. Самі ж біологи — треті, а юристи — володарі «срібла».

Щодо студентів, то стартували 16 команд, розподілених на 4 підгрупи. Їх переможці виходили до чвертьфіналу, звідки за кубковою системою просувалися до фіналу. В його ½ інженери перемогли математиків — 5:2, а команда факультету здоров'я та фізичного виховання в іще більш результативному матчі здолала економістів (5:4).

Отже, у поєдинку за 3 місце зішлись економісти й математики. Останні в непростій грі таки перемогли — 2:1. У матчі за 1 місце студенти факультету здоров'я та фізичного виховання взяли гору над інженерами — 3:1. Відповідно в колективу ІТФ — «срібло».

Учасники, із якими доводилося спілкуватися, зазначили, що такі змагання надзвичайно корисні, адже допомагають улаштувати активне дозвілля, знімати втому після навчального процесу й наукової роботи, сприяють кращому комунікуванню між підрозділами університету. Спартакіада фінішує наступного місяця.

Андрій ЧИЖЕВСКИЙ,
Богдан ЗІЛІНЕЦЬ,
студенти відділення журналістики.
Володимир ТАРАСЮК,
«Погляд».

Спартакіадні баталії тривають!

Фото Юрія ПІСЮКА

Кращий студентським матеріалом

«Погляду» в № 3 (196)

визнано: «Розбуди мене о... 4.20» Івanni КОЗАКОВОЇ, студентки 5 курсу заочної форми навчання відділення журналістики. Найрейтинговішими студентськими публікаціями за кількістю переглядів у «Фейсбуку» є матеріали: «Фотограф Президента навчав ужгородців мови документальної фотографії» четвертокурсниці Олеси МАТІЙ та студентки 2 курсу «Зі звітами, планами, нововведеннями...» Ольги БРАЙЛЯН. Вітаємо авторів!

Анекдоти

Телефонує програміст:
— Доброго дня! Катю, ти?
— Вона в архіві.
— Розархівуйте її, будь ласка. Вона мені терміново потрібна.

Викладач:
— Назвіть два будь-які займенники...

Студент:
— Хто, я???

Студенти, пам'ятайте: усе сказане на іспиті, може бути використано проти вас.

Продавець студентів:
— Візьміть цю книжку. У ній знайдете половину відповідей на домашні завдання.
— Чудово. Тоді дайте мені дві такі книжки.

Викладач:
— Ви знову не підготувалися? А обіцяли в цьому семестрі стати іншою людиною...

Я й став іншим, але той «інший» теж виявився лежнем.

Запропонувала
Зоя БРЮХОВИЧ,
студентка відділення журналістики.

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

Читайте «Погляд» на сайті Ужгородського національного університету за покликанням <http://www.uzhnu.edu.ua/uk/cat/university-poglyad/issues>.

А з крашми матеріалами номера ознайомлюйтеся на сторінці «Погляду» в соціальній мережі Facebook

<https://www.facebook.com/uzhnu.poglyad>.

ПОГЛЯД

Орган вченої ради Ужгородського національного університету.

Замовлення № 263.

Ціна — безкоштовно.

Виходить щомісяця.
Номер підписано до друку: 27.04.17.

Засновник і видавець — Ужгородський національний університет.
88003 м. Ужгород,
вул. Підгірна, 46.

Номер надруковано у видавництві «А-прінт», 46010 м. Тернопіль,
вул. Текстильна, 28.
тел.: (352) 52-27-37,
0673501794.

Наклад 1000 примірників.
Формат А 3, 2 ум. друк. арк.

Адреса редакції:
88016 м. Ужгород,
вул. Університетська, 14.
Поштова скринька:
poglyad@uzhnu.edu.ua
Тел.: 0934314562.

Реєстраційне свідоцтво
ЗТ № 449/41 від 7.02.2008.

Головний редактор:
В.Ю.ТАРАСЮК.

Верстальник: О.М.БРАЙЛЯН.
Кореспондент: М.Б.ГАРАЗДІЙ.